

Hotărârea CNCD privind rezervarea parcării pentru primar, viceprimar, secretar, consilieri locali

Hotărârea nr. 17 din 14.01.2015

Dosar nr.: 532/2014

Petiția nr.: 5907/03.09.2014

Petent: S.D.V.

Reclamat: Instituția primarului municipiului Reșița

Obiect: acordarea parcării gratuite și rezervarea parcării la domiciliu și la sediul firmei unde lucrează pentru primar, viceprimar, secretar, consilieri locali

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

1.1. S.D.V., județul Caraș Severin

I.2. Numele și sediul reclamatului

2.1. Instituția primarului municipiului Reșița, Piața 1 Decembrie 1918, nr. 1A, Reșița, județul Caraș Severin.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul consideră discriminatorie acordarea parcării gratuite și rezervarea parcării la domiciliu și la sediul firmei unde lucrează pentru primar, viceprimar, secretar, consilieri locali.

III. Citarea părților

3.1. Părțile au fost citate (filele 13-14 din dosar) pentru data de 28.10.2014 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD). Prin citație s-a solicitat petentei să depună probe la dosar.

3.2. La audierea din 28.10.2014 părțile nu s-au prezentat.

3.3. Prin Adresa nr. 18784/04.11.2014 (fila 17 din dosar) punctele de vedere ale reclamatului au fost trimise petentului, fiind solicitate concluzii scrise.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Petentul, prin adresa înregistrată la CNCD cu nr. 5907/03.09.2014 (fila 1 din dosar) arată că în conformitate cu Hotărârea Consiliului local al municipiului Reșița nr. 344 din 17 decembrie 2013, se asigură parcare gratuită și se rezervă parcare gratuită primarului, viceprimarului, secretarului, consilierilor locali la domiciliu și la sediul firmei unde lucrează.

Depune la dosar înscrisuri (filele 2-12 din dosar).

4.1.2. Petentul, prin adresa înregistrată cu nr. 19317/17.11.2014 (filele 18-19 din dosar) a depus la dosar concluzii scrise prin care menține cele arătate anterior.

4.2. Susținerile reclamatului

4.2.1. Reclamatul, prin Adresa nr. 20339/27.10.2014, înregistrată la CNCD cu nr. 18656/30.10.2014 (filele 15-16 din dosar), arată că persoanele în cauză nu se află în situație similară cu ceilalți cetățeni, având în vedere următoarele:

- sunt aleși locali, îndeplinesc o autoritate publică și sunt ocrotiți de lege;
- participă la activitatea administrației publice locale;
- consilierii locali au dreptul la decontarea cheltuielilor pe care le fac în exercitarea mandatului;
- aleșii locali organizează întâlniri cu cetățenii;
- primarul, viceprimarul și secretarul au o activitate permanentă și nenormată, rezolvă situații de urgență, țin legătura cu alte instituții.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director constată că, în conformitate cu Hotărârea Consiliului local al municipiului Reșița nr. 344 din 17 decembrie 2013, se asigură parcare gratuită și se rezervă parcare gratuită primarului, viceprimarului, secretarului, consilierilor locali la domiciliu și la sediul firmei unde lucrează.

5.2. O.G. nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (în continuare O.G. nr. 137/2000) la art. 2 alin. (1) prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

5.3. Astfel se poate considera discriminare:

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

5.4. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: *Fredin împotriva Suediei*, 18 februarie 1991; *Hoffman împotriva Austriei*, 23 iunie 1993, *Spadea și Scalabrino împotriva Italiei*, 28 septembrie 1995, *Stubbings și alții împotriva Regatului Unit*, 22 octombrie 1996).

5.5. În hotărârea dată în cazul *Thlimmenos împotriva Greciei* din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai

atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

5.6. Conform Curții Constituționale a României (ex. DCC nr. 168/1998 și DCC nr. 294/2001), situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității, ce nu semnifică uniformitate. „Principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări” (DCC nr. 108 din 14 februarie 2006).

5.7. În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

5.8. Diferențierea trebuie să se bazeze pe comparația față de alte persoane, grupuri sau comunități [O.G. nr. 137/2000 art. 1 alin. (3): „Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”]. Comparabilitatea se analizează în raport cu dreptul invocat ca fiind restrâns sau înlăturat.

5.9. Se ridică întrebarea: în ce măsură persoanele exceptate de la plata parcarii și pentru care se asigură loc de parcare la domiciliu și la firma la care lucrează se află în situație identică sau diferită față de celelalte categorii de persoane?

5.10. Se poate observa că există două categorii de persoane în situație privilegiată: unii dintre angajații primăriei (primar, viceprimar, secretar de stat) și consilierii locali. Totodată există două măsuri în favoarea lor: asigurarea parcarii gratuite în municipiu și asigurarea unui loc de parcare la domiciliu și la firma la care lucrează.

5.11. Primarul, viceprimarul și secretarul primăriei, în virtutea atribuțiilor prevăzute de lege, inclusiv în afara orelor de serviciu, depun o activitate permanentă în interesul municipiității, astfel că se motivează asigurarea parcarii gratuite în municipiu prevăzută pentru ei prin Hotărârea Consiliului local al municipiului Reșița nr. 344 din 17 decembrie 2013. La fel, se motivează asigurarea parcarii gratuite în zona primăriei. Nu se motivează însă asigurarea unui loc de parcare la domiciliu.

5.12. Consilierii locali nu au o astfel de activitate, astfel sunt angajați în alte domenii, își desfășoară activitatea de consilier doar punctual, cu ocazia ședințelor, cu ocazia unor întâlniri cu cetățenii etc. A asigura parcare gratuită indiferent de activitatea la care participă (spre exemplu își fac cumpărături), a rezerva permanent un loc de parcare la firmele la care lucrează nu sunt activități în interes public, ci în interesul privat al aleșilor locali. Soluția pentru ei este cea prevăzută de art. 34 alin. 6 din Legea nr. 393/2004, conform căruia consilierii locali își pot deconta cheltuielile ocazionate de exercitarea mandatului.

5.13. În consecință, consilierii locali, privind asigurarea permanentă a parcarii gratuite și a locului de parcare rezervată la domiciliu și la firmele la care lucrează, iar primarul, viceprimarul și secretarul primăriei, privind asigurarea parcarii la domiciliu se află în situație analoagă cu ceilalți cetățeni, în consecință acordarea privilegiilor pentru ei reprezintă diferențiere.

5.14. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu. Se poate invoca orice criteriu (O.G. nr. 137/2000 art. 2 alin. (1): [...] „pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu”, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamantului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

5.15. În mod evident, cum formulează și hotărârea de Consiliul local, criteriul diferențierii este calitatea de ales local respectiv angajat al autorității locale, ceea ce intră în categoria „precum și orice alt criteriu”.

5.16. O faptă poate fi considerată discriminatorie dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională [O.G. nr. 137/2000, art. 2 alin. (1): [...] „restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege [...]”

5.17. Având în vedere că persoanele care nu sunt aleși local plătesc parcare, se atinge dreptul la proprietate, asigurat atât de Constituția României (art. 44) cât și de Convenția europeană a drepturilor omului (Primul protocol adițional, art. 1).

5.18. În concluzie, Hotărârea Consiliului local al municipiului Reșița nr. 344 din 17 decembrie 2013, asigurând rezervarea parcării la domiciliu pentru primar, viceprimar și secretar al primăriei, asigurând parcare gratuită și rezervând parcare consilierilor locali la domiciliu și la sediul firmei unde lucrează reprezintă discriminare conform art. 2 alin. (1) al O.G. nr. 137/2000, constituind o preferință pe baza calității de consilier local, care are ca scop și efect înlăturarea exercitării în condiții de egalitate a dreptului la proprietate.

5.19. Colegiul director recomandă modificarea Hotărârea Consiliului local al municipiului Reșița nr. 344 din 17 decembrie 2013, eliminând discriminarea constatată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările ulterioare, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

Colegiul director hotărăște:

1. Asigurarea parcării gratuite și rezervarea unui loc de parcare la Primărie pentru primar, viceprimar și secretar nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. (1) al O.G. nr. 137/2000.

2. Rezervarea unui loc de parcare la domiciliu pentru primar, viceprimar și secretar de stat și asigurarea parcării gratuite și rezervarea unui loc de parcare la domiciliu și la firma la care lucrează pentru consilierii locali reprezintă discriminare conform art. 2 alin. (1) al O.G. nr. 137/2000.

3. Recomandă reclamatului modificarea Hotărârea Consiliului local al municipiului Reșița nr. 344 din 17 decembrie 2013, eliminând discriminarea constatată.

4. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților și prefectului județului Caraș-Severin.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință Asztalos Csaba Ferenc, Bertzi Theodora, Gheorghiu Luminița, Haller István, Jura Cristian, Lazăr Maria, Panfile Anamaria, Vasile Alexandru Vasile